

UZASADNIENIE

W utrzymanym w mocy w całości przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) (...) W. **postanowieniu z dnia 11 marca 2019 r., sygn. akt RD 29/19** Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radca prawny S. G. na podstawie art. 305 § 1 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych odmówiła - ze względu na brak popełnienia czynu - wszczęcia postępowania w sprawie działania radcy prawnego K. W. w trakcie rozprawy w dniu 26.06.2018 r. przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym (...) w W. w sprawie o sygn. D 53/17, polegającego na tym, że radca prawny K. W. jako pełnomocnik z substytucji pełnomocnika głównego (...) Radia S.A., spółki będącej skarżącą w tamtej sprawie, poparła wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego o tymczasowe zawieszenie skarżącego w niniejszej sprawie w czynnościach zawodowych, powołując się na okoliczności będące podstawą skargi w zupełnie innej sprawie o sygn. akt D 91/18 (RD 147/18/BM) oraz w sprawie znieważenia i zniesławienia dobrego imienia osoby L. J. i bezprawnego przyczynienia się do utraty możliwości wykonywania zawodu przez skarżącego, poprzez „falszywe, nieuprawnione i bezprawne oskarżenia pod jego adresem”.

Analizując treść skargi oraz treść dołączonego do skargi protokołu z posiedzenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) w W., w sprawie o sygn. akt D 53/17, Zastępca Rzecznika ustaliła, że r. pr. K. W. jako pełnomocnik substytucyjny r. pr. R. H. - pełnomocnika z wyboru (...) Radia S.A., tj. pokrzywdzonej w tamtej sprawie, osobiście uczestniczyła w rozprawie w dniu 26.06.2018 r. Podczas przedmiotowej rozprawy Rzecznik Dyscyplinarny B. M., w trybie art. 65² ust. 2 ustawy o radcach prawnych, złożył wniosek o tymczasowe zawieszenie skarżącego w czynnościach zawodowych i na jego uzasadnienie powoływał się na stan faktyczny sprawy o sygn. D 53/17, zachowanie skarżącego po przedstawieniu mu zarzutów w tej sprawie oraz okoliczność, że skarżący w niniejszej sprawie po udzieleniu Pani B. Ż. (Prezes Zarządu (...) Radia S.A.) prywatnej porady prawnej na temat najmu mieszkania syna, powiadomił prokuraturę o podejrzeniu popełnienia przez nią przestępstwa, co w ocenie Rzecznika oczywiście narażało godność zawodową radców prawnych na szwank.

Radca prawny K. W. jako pełnomocnik pokrzywdzonej, poparła ten wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego. W tym dniu Sąd Dyscyplinarny wydał postanowienie o tymczasowym zawieszeniu skarżącego w czynnościach zawodowych

Podczas w/w rozprawy przed Sądem Dyscyplinarnym nie był obecny skarżący ani jego obrońca.

W tym stanie faktycznym Zastępca Rzecznika odmówiła wszczęcia postępowania, albowiem poparcie przez radcę prawnego K. W. wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego o tymczasowe zawieszenie skarżącego (w niniejszym postępowaniu) w czynnościach zawodowych, nawet w sytuacji, gdyby Rzecznik złożył go w oparciu o okoliczności będące przedmiotem badania jako delikt dyscyplinarny w innym postępowaniu (jeszcze prawomocnie niezakończonym), nie stanowi przewinienia dyscyplinarnego. Radca prawny K. W. występowała w przedmiotowej sprawie (sygn. D 53/17) jako pełnomocnik pokrzywdzonego, w związku z tym jej obowiązkiem było popieranie wniosków Rzecznika, które leżały w interesie jej mocodawcy. Ponadto analizując treść protokołu rozprawy z dnia 26.06.2018 r. Zastępca Rzecznika stwierdziła należy, że radca prawna K. W. poparła wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego o zawieszenie skarżącego (w niniejszym postępowaniu) w czynnościach zawodowych w toku postępowania, w którym występowała jako pełnomocnik pokrzywdzonej spółki (D 53/17), a nie, jak to sugeruje skarżący, wniosku Rzecznika o ukaranie w tamtym innym postępowaniu (D 91/18; RD 147/18/BM).

Zastępca Rzecznika na podstawie dołączonego do skargi protokołu nie stwierdziła, aby radca prawny K. W., popierając wniosek Rzecznika, fałszywie oskarżyła skarżącego powołując się na inne postępowanie dyscyplinarne, w których nie brała udziału, czy też by znieważyla bądź zniesławila dobre imię skarżącego. W/w protokół nie zawiera jakiegokolwiek cytatu ani też parafrazy wypowiedzi radcy prawnej K. W. o treści oskarżycielskiej, czy też charakteryzujące się „nienawiścią” dotyczącej osoby skarżącego. W protokole przedmiotowej rozprawy brak jest także jakichkolwiek odniesień, czynionych przez radcę prawnego K. W., do innych postępowań, w których w charakterze obwinionego występuje skarżący.

W związku z powyższym, wobec ustalenia, że r. pr. K. W. nie popełniła czynów zarzucanych jej w treści skargi, Zastępca Rzecznika odmówiła wszczęcia dochodzenia w niniejszej sprawie.

W dniu 26-04-2019 r. skarżący L. J. odwołaniem zaskarżył powyższe postanowienie i wniósł o jego uchylenie oraz przekazanie sprawy do dalszego prowadzenia.

Ponadto na podstawie art. 65² ustawy o radcach prawnych /dalej jako urp/ wniósł o tymczasowe zawieszenie w czynnościach zawodowych radcy prawnego K. W. z uwagi na fakt, iż wobec niej toczy się przedmiotowe postępowanie dyscyplinarne oraz dopuszczała się ona czynów niegodnych radcy prawnego, jako pełnomocnik substytucyjny (...) Radia S.A. w W. w sprawie z powództwa L. J. przeciwko (...) Radiu S.A. w Sądzie Rejonowym dla (...) VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, w sprawie o sygn. akt. VII P (...), tj. m.in. nie stawiała się bez usprawiedliwienia na rozprawę w/w Sądu w 03/2019 ewidentnie utrudniając przebieg postępowania i złośliwie przedłużając jego tok oraz wobec radcy prawnego K. W. gotowy jest do wysłania wniosek do prokuratury o jej ściganie, w którym jest podejrzana o popełnienie m.in. przestępstw z art. 234, 235 i innych na szkodę L. J..

Odnosząc się do samego postanowienia Zastępcy Rzecznika z 11 marca 2019 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia skarżący nie zgodził się z nim i stwierdził, że jest całkowicie chybione i nieuzasadnione, zarówno z uwagi na uchybienia proceduralne, jak i w zakresie prawa karnego materialnego, jak i ustaleń w zakresie okoliczności faktycznych.

Odnosnie uchybień proceduralnych, zdaniem skarżącego, kwalifikacja prawna i podstawa prawna postanowienia, tj. art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 urp jest całkowicie chybiona i nie może stanowi

podstawy odmowy wszczęcia dochodzenia albowiem art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. zawiera alternatywnie sformułowane przesłanki odmowy wszczęcia postępowania, a co za tym idzie radca prawny w podstawie prawnej zobowiązana była do wskazania konkretnej (jednej) jasno sprecyzowanej przesłanki odmowy wszczęcia postępowania, a ponieważ tego nie uczyniła, pozostawiając jako podstawę prawną zaskarżonego postanowienia alternatywnie sformułowane przesłanki odmowy jego wszczęcia, tj. art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k., to z tego powodu przedmiotowe postanowienie podlega bezwzględnie uchyleniu.

Odnosnie zarzutów w zakresie prawa karnego materialnego, jak również co do całkowicie chybionych ustaleń w zakresie okoliczności faktycznych skarżący wskazał, że:

1.

Twierdzenia i ustalenia Zastępcy Rzecznika są całkowicie chybione albowiem nie dopełniła ona staranności i podniosła w uzasadnieniu postanowienia, że mieszkanie z umowy najmu stanowiące przedmiot postępowania D 91/18 (RD 147/18/BM) należało do syna B. Ż. – J. Ż., co jest oczywistą bzdurą powtórzoną za r. pr. B. M. - Rzecznikiem dyscyplinarnym (...) w Ł., wobec którego toczy się postępowanie dyscyplinarne przed rzecznikiem dyscyplinarnym (...) w Ł. z wniosku L. J. i który dopuścił się mactwa procesowego w zakresie oświadczenia co do właściciela w/w lokalu mieszkalnego. Bezsparnie współwłaścicielami w/w lokalu są B. Ż. i jej mąż A. Ż..

2.

Twierdzenia zastępcy Rzecznika z uzasadnienia postanowienia stanowią świadectwo znieważenia i zniesławienia dobrego imienia skarżącego przez radcę prawnego K. W. albowiem w sprawie prowadzonej za sygnaturą RD 147/18 radca prawny K. W. nie występowała w jakimkolwiek charakterze ani świadka ani tym bardziej pokrzywdzonego a poparcie w/w głosowania potwierdza dopuszczenie się przez nią w/w czynów.

Zdaniem skarżącego bezspornym jest fakt dopuszczenia się przez r. pr. K. W. szeregu deliktów dyscyplinarnych na szkodę skarżącego opisanych (...) wniosku skarżącego o wszczęcie przeciwko niej postępowania dyscyplinarnego poprzez głosowanie za zawieszeniem L. J. w czynnościach zawodowych, co zostało udowodnione zapisami w protokole z posiedzenia (...) w W. z dnia 26/06/2018 r. w sprawie o sygn. akt D 53/17, którego odpis znajduje się w aktach

sprawy, a wszelkie próby przeinaczania i przekłamywania zachowania Obwinionego w w/w sprawie w owym dniu mogą jedynie pogorszyć jego sytuację procesową albowiem skarżący w obliczu całkowicie chybionych i bezprawnych argumentów przytoczonych w uzasadnieniu postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia z dnia 11/03/2019 r. w przedmiotowej sprawie przez r. pr. S. G. – Rzecznika dyscyplinarnego (...) (...) W. rozważa złożenie wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec w/w osoby z uwagi na podejrzenie przekroczenia uprawnień funkcjonariusza publicznego tj. podejrzenie popełnienia przestępstwa z art. 231 par. 1 k.k.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie dopuściła się zarzucanego jej przez skarżącego proceduralnego uchybienia w podstawie prawnej postanowienia, gdyż wbrew zarzutowi skarżącego uwidoczniła jednoznacznie w zaskarżonym postanowieniu przesłankę odmowy wszczęcia postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. „ze względu na brak popełnienia czynu” /vide in princ. postanowienia/. Tym samym ściśle powołała w podstawie prawnej postanowienia przesłankę wyłączającą wszczęcie postępowania w tym przepisie przewidzianą. Nie powołuje przy tym ani w podstawie prawnej ani w ogóle nigdzie w treści postanowienia alternatywnej przesłanki zastosowania tego przepisu dla odmowy wszczęcia postępowania w postaci braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia. Zastępca Rzecznika wskazała zatem i konkretną i jedną i jasno sprecyzowaną przesłankę odmowy wszczęcia postępowania, czym sprostowała wymaganiom stawianym postanowieniu w postępowaniu dyscyplinarnym zawarcia w nim rozstrzygnięcia z podaniem podstawy prawnej /art. 74¹ pkt 1 urp w zw. z art. 94 § 1 pkt 4 k.p.k./.

(...) nie stwierdza wbrew pierwszemu z dwóch zarzutów skarżącego zajęcia przez ZRD własnego stanowiska w kwestii własności mieszkania stanowiącego przedmiot postępowania dyscyplinarnego toczącego się pod sygn. akt D 91/18 (RD 147/18 BM). Natomiast, za protokołem rozprawy D 53/17 jako dokumentem dołączonym do skargi w aktach sprawy, ZRD zrelacjonowała jedynie w postanowieniu, iż skarżący w niniejszej sprawie po udzieleniu klientce B. Ż. prywatnej porady prawnej na temat najmu mieszkania syna, powiadomił prokuraturę o podejrzeniu popełnienia przez nią przestępstwa, co w ocenie Rzecznika jako strony w sprawie D 53/17 oczywiście narażało godność zawodową radców prawnych na szwank. Z czynności dosłownego zarejestrowania w postanowieniu przez Zastępcę Rzecznika owej treści protokołu nie wynika równoważnie przychylenie się przez Zastępcę Rzecznika do poprawności określenia przez Rzecznika Dyscyplinarnego w sprawie D 53/17 przedmiotu porady prawnej udzielonej przez skarżącego klientce. Takich twierdzeń w zaskarżonym postanowieniu nie ma. Co do istoty, i tak to odbiera Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, znaczenie kreatywne dla analizy ZRD w zaskarżonym postanowieniu posiada bowiem samo podniesione przez tamtejszego Rzecznika zgłoszenie przez skarżącego do prokuratury podejrzenia popełnienia przez klientkę przestępstwa w sprawie, w której udzielił jej porady.

ZRD odmówiła zatem słusznie wszczęcia postępowania w niniejszej sprawie albowiem poparcie przez radcę prawnego K. W. wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego o tymczasowe zawieszenie skarżącego w czynnościach zawodowych, nawet w sytuacji, gdyby Rzecznik złożył go w oparciu o okoliczności będące przedmiotem badania jako delikt dyscyplinarny w innym postępowaniu jeszcze prawomocnie niezakończonym nie stanowi przewinienia dyscyplinarnego. ZRD nie odnosi się tym samym do przedmiotu badania w sprawie dyscyplinarnej D 91/18, a do złożenia wniosku o tymczasowe zawieszenie w związku ze szczególnymi okolicznościami w sytuacji niezakończonych jeszcze postępowań. Stąd odmienne od Rzecznika w sprawie D 91/18 stanowisko skarżącego wyrażone w pierwszym merytorycznym zarzucie odwołania co do kwestii własności lokalu jako przedmiotu sprawy dyscyplinarnej D 91/18 stanowi pogląd stosowny do przedłożenia w tamtym postępowaniu, gdyż w niniejszym postępowaniu kwestia własności mieszkania jako przedmiotu porady prawnej nie stanowi in concreto przedmiotu rozpoznania przez ZRD, a tym samym i Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) W..

Przedmiotem rozpoznania, i tak konstruuje to ZRD, jest bowiem dopuszczalność udzielenia poparcia przez radcę prawnego K. W. dla tymczasowego zawieszenia skarżącego w postępowaniu dyscyplinarnym z jej w nim udziałem jako pełnomocnika substytucyjnego w oparciu o naganność zgłoszenia przez skarżącego do prokuratury podejrzenia

popelnienia przestępstwa przez jego klientkę po udzieleniu jej porady prawnej w przedmiocie innego toczącego się postępowania dyscyplinarnego.

Wprawdzie skarżący w niniejszym postępowaniu odwoławczym zaprzeczył donoszeniu do prokuratury na klientkę, jednakże w sytuacji zgłoszenia przez Rzecznika w sprawie D 53/17 wniosku o tymczasowe zawieszenie obwinionego / tu: skarżącego/ w czynnościach zawodowych z tytułu m.in. doniesienia na klientkę do prokuratury w sprawie przedmiotu udzielonej porady prawnej, potwierdzenia tego faktu przez pełnomocnika pokrzywdzonej obok (...) w sprawie D 53/17 B. Ż., przy wskazaniu przez tę pełnomocnik, że z samego zawiadomienia obwinionego do prokuratury o podejrzeniu popelnienia przestępstwa, znajdującego się w aktach sprawy wynika, że obwiniony wprost przyznał, że o wszystkich okolicznościach dowiedział się udzielając klientce pomocy prawnej /k.10 akt - s. 4 protokołu z 26 czerwca 2018 r. sprawy D 53/17/, zaistniało dla stron i pełnomocników w sprawie D 53/17 wysokie prawdopodobieństwo okoliczności diametralnie przeciwnej zaprzeczeniu skarżącego, co stwarzało niekorzystny z punktu widzenia zasad wykonywania zawodu obraz skarżącego jako obwinionego w tamtej sprawie. Przy braku zaprzeczenia owym zarzutem przez skarżącego 26 czerwca 2018 r. na rozprawie w tym dniu, wobec nieusprawiedliwionej w myśl protokołu z 26 czerwca 2018 r. nieobecności obwinionego i jego obrońcy i kontynuowaniu rozprawy bez żądanego przez skarżącego zawieszenia postępowania, poparcie przez radcę prawnego K. W. dla wniosku Rzecznika uzyskiwało przesłanki materialne.

Kwestia dzisiejszego, w niniejszym postępowaniu dyscyplinarnym, podważania przez skarżącego prawdziwości zarzutu doniesienia przez skarżącego na klientkę nie leży z kolei w żadnym wypadku w kognicji Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) W., gdyż przedmiotowo mieści się w postępowaniu toczącym się przeciwko skarżącemu o popelnienie takiego czynu z możliwością wykorzystania przez skarżącego w tym celu stosownych środków procesowych w owej sprawie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny dostrzega w tym momencie celem wykazania poprawności odmowy wszczęcia postępowania w niniejszej sprawie potrzebę nawiązania do istotnych kwestii interpretacyjnych przedmiotowego dla niniejszej sprawy art. 65² ust. 1 urp.

Trzeba zatem zauważyć, że zgodnie z brzmieniem tego przepisu radca prawny przeciwko któremu toczy się postępowanie dyscyplinarne lub karne może być tymczasowo zawieszony w czynnościach zawodowych przez sąd dyscyplinarny w szczególnie uzasadnionych okolicznościach sprawy. Postanowienie w tym zakresie wydaje sąd dyscyplinarny z urzędu bądź na wniosek strony.

Po pierwsze zatem zawieszenie następuje w warunkach gdy toczy się postępowanie dyscyplinarne lub karne, co oznacza, że nie musi/muszą być ono/one zakończone i nie musi/muszą wiązać się tylko z przedmiotem postępowania dyscyplinarnego w ramach którego zgłaszany jest wniosek strony bądź postanowienie w tym zakresie podejmowane jest z urzędu /vide Postanowienie z dnia 25 maja 2017 roku Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w W. Sygn. akt WO-34/17/.

Z tego punktu widzenia Zastępca Rzecznika prawidłowo oceniła, że poparcie przez radcę prawnego K. W. wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego o tymczasowe zawieszenie skarżącego w czynnościach zawodowych w sytuacji, gdy Rzecznik Dyscyplinarny złożył go w oparciu o okoliczności będące przedmiotem badania jako delikt dyscyplinarny w innym postępowaniu jeszcze prawomocnie niezakończonym nie stanowi przewinienia dyscyplinarnego.

Po drugie, wobec powyższego, skoro wniosek ma dotyczyć szczególnie uzasadnionych okoliczności sprawy, to należy rozumieć, że zarówno szczególnych okoliczności sprawy w której zgłaszany jest wniosek, jak i takich okoliczności wywodzonych z innej toczącej się sprawy dyscyplinarnej lub karnej.

W tej sytuacji nie było przeszkód formalnych w sprawie D 53/17 do złożenia przez Rzecznika wniosku w związku z okolicznościami sprawy D 91/18.

Kwestia szczególnie uzasadnionych okoliczności jako przesłanka tymczasowego zawieszenia w czynnościach zawodowych wymaga ich uprawdopodobnienia a nie udowodnienia, co wynika z zapisu w art. 65² ust. 1 urp o toczących się a nie zakończonych postępowaniach dyscyplinarnych lub karnych /tak też Postanowienie z dnia 25 maja 2017 roku Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w W. Sygn. akt WO-34/17/.

Dopuszczalne w myśl przedmiotowego w niniejszej sprawie postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania poparcie wniosku Rzecznika przez radcę prawnego K. W. odnieść zatem należy do spełnionych formalnie przesłanek jego złożenia przez Rzecznika w zakresie uregulowania instytucji zawieszenia w czynnościach zawodowych radcy prawnego w ustawie o radcach prawnych.

Nadto nie pozostaje w tej sytuacji bez znaczenia kwestia domniemania wiarygodności urzędowej Rzecznika składającego wniosek, tym bardziej ułatwiającej odbiór wniosku jako trafnego przez popierające go osoby w tym przez radcę prawnego K. W..

Należy przy tym zdać sobie sprawę, że podstawą udzielonego poparcia dla wniosku Rzecznika przez radcę prawnego K. W. jako substytutą pełnomocnika strony wnioskowej w sprawie D 53/17 oprócz szczególnych okoliczności sprawy w innej sprawie dyscyplinarnej D 91/18 w postaci zgłoszenia przez skarżącego do prokuratury podejrzenia popełnienia przestępstwa przez klientkę po udzieleniu jej porady prawnej w tej mierze, stanowiło zachowanie skarżącego w ramach toczącego się postępowania dyscyplinarnego po przedstawieniu mu zarzutów, co do której to kwestii skarżący nie wniósł skargi ani odwołania.

Słusznie zatem dostrzega ZRD, iż uprawniona substytucyjnie radca prawny K. W. występowała w przedmiotowej sprawie D 53/17 jako pełnomocnik pokrzywdzonego, w związku z tym jej obowiązkiem było popieranie wniosków Rzecznika, które leżały w interesie jej mocodawcy.

Skoro bowiem radca prawny uznała, że wniosek o tymczasowe zawieszenie w czynnościach zawodowych obwinionego, a skarżącego w niniejszej sprawie, spełnia oczekiwania mocodawcy, przy tym wniosek Rzecznika w tej kwestii uznała za dostatecznie uwiarygodniony i brak było przeszkód formalnoprawnych na podstawie art. 65² ust. 1 urp do jego zgłoszenia przez Rzecznika, to poparcie dla tego wniosku nie nosi w sobie w żaden sposób znamion deliktu dyscyplinarnego.

Analizując zatem treść protokołu rozprawy z dnia 26.06.2018 r. słusznie ZRD stwierdziła, że radca prawna K. W. poparła wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego o zawieszenie skarżącego w niniejszym postępowaniu w czynnościach zawodowych w toku postępowania, w którym występowała jako pełnomocnik pokrzywdzonej spółki (D 53/17), a nie, jak to sugeruje skarżący, wniosek Rzecznika o ukaranie w tamtym innym postępowaniu (D 91/18; RD 147/18/BM).

Należy przy tym zauważyć, że postanowienie o zawieszeniu w czynnościach zawodowych podjęte jest zawsze w warunkach domniemania niewinności obwinionego zawieszzonego w tych czynnościach. R. legis instytucji zawieszenia w czynnościach zawodowych nie jest wymierzenie kary za dotychczasowe zachowanie radcy prawnego a tylko zabezpieczenie przed ewentualnym, nienależytym wykonywaniem czynności zawodowych przez radcę prawnego i nie narusza zasady domniemania niewinności /Orzeczenie z dnia 8 marca 2018 r. Wyższego Sądu Dyscyplinarnego przy Krajowej Izbie Radców Prawnych w W. Sygn. akt: WO-17/18/. Tymczasowe zawieszenie radcy prawnego w czynnościach zawodowych dokonane na podstawie art. 65 2 ust. 1 ustawy o radcach prawnych jest bezterminowe, jednakże na podstawie art. 65 ust.5 ustawy o radcach prawnych zostaje uchylone niezwłocznie, gdy zaistnieją przyczyny uzasadniające uchYLENIE. / Postanowienie z dnia 25 maja 2017 roku Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w W. Sygn. akt WO-34/17/.

W tej sytuacji poparcie przez radcę prawnego K. W. dla poprawnego formalnie wniosku Rzecznika z uwzględnieniem powyższych zasad obowiązujących dla tymczasowego zawieszenia w czynnościach zawodowych oznacza również po stronie radcy prawnego K. W. respektowanie tych zasad, w tym przyjęcie domniemania niewinności obwinionego a skarżącego w niniejszej sprawie, a także dopuszczenie możliwości uchYLENIA postanowienia w w/w warunkach.

Nie ma zatem wobec powyższego racji skarżący w drugim z zarzutów, iż radca prawny K. – S. – W. dopuściła się deliktu dyscyplinarnego, gdyż poparła wniosek Rzecznika nie występując w sprawie za sygn. akt RD 147/18 w jakimkolwiek charakterze: ani świadka ani tym bardziej pokrzywdzonego.

Radcy prawnemu dla poparcia wniosku Rzecznika wystarczyło bowiem, że występowała jako pełnomocnik substytucyjny pokrzywdzonego w sprawie dyscyplinarnej przeciwko skarżącemu, a zgłoszony wniosek Rzecznika, zgodnie z tym co powiedziano wcześniej, uznany został przez radcę za złożony w interesie jej mocodawcy, przy spełnieniu warunków formalnych złożenia wniosku i wysokim prawdopodobieństwem złożonego w tej mierze oświadczenia Rzecznika co do szczególnych okoliczności uzasadniających jego złożenie.

Gdyby każdorazowo wymagać od pełnomocnika /czy jego substytuta/ pokrzywdzonego jako strony w postępowaniu dyscyplinarnym dla poparcia wniosku Rzecznika o zawieszenie obwinionego w czynnościach zawodowych obecności w każdym z innych toczących się poniekąd równolegle czy wcześniejszych postępowań na gruncie których składany jest wniosek Rzecznika /a tak na marginesie zwłaszcza w sprawach karnych/ w jakiegokolwiek roli procesowej, tu sugerowanej przez skarżącego świadka lub pokrzywdzonego, na podstawie przedmiotu których to toczących się postępowań zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności sprawy uzasadniające złożenie wniosku, doszłoby paradoksalnie do sparaliżowania instytucji pełnomocnika pokrzywdzonego w sprawie w zakresie popierania wniosków wywodzonych z innych spraw co do tymczasowego zawieszenia w czynnościach zawodowych, a leżących z uznania pełnomocnika w interesie jego mocodawcy, bez jego udziału w innych sprawach.

Gdyby mimo wszystko paradoksalnie przyjąć założenie koniecznej obecności na takiej innej sprawie, co w przypadku radców nie jest wykluczone, to już zupełnie wyjątkowo znaleźliby się na niej członkowie składu orzekającego w przedmiocie zawieszenia w czynnościach zawodowych w postępowaniu dyscyplinarnym, zwłaszcza dotyczy to obecności na rozprawie karnej, którzy jednakże, mimo iż nie biorą udziału w takich postępowaniach czy to dyscyplinarnych czy karnych w toku których zachodzą okoliczności uzasadniające wydanie postanowienia w postępowaniu dyscyplinarnym o tymczasowym zawieszeniu w czynnościach zawodowych, to przecież je z tytułu poprawności formalnej złożenia i wiarygodności wniosku, w takiej sytuacji, zasadnie wydają.

Należy zatem podsumować, że jednolitą conceptualizację warunków wystarczających dla poparcia wniosku o zawieszenie w czynnościach zawodowych czy to przez pełnomocnika, czy przez samą stronę, czy wreszcie „poparcia wniosku” przez sąd dyscyplinarny wydający w tym przedmiocie postanowienie, stanowi dotrzymanie warunków formalnych złożenia wniosku przewidzianych dla tej instytucji w przepisie art. 65² ust. 1 urp, w tym wystąpienie przesłanki uprawdopodobnienia szczególnych okoliczności sprawy a nie jej udowodnienia, co należy do zgłaszającego wniosek, tu Rzecznika, bez konieczności osobistego udziału stron, pełnomocników lub członków składu sądu „popierających” wniosek w sprawie stanowiącej desygnat składanego wniosku. I tym samym bez potrzeby ani konieczności „wyłączenia się” ze sprawy w zakresie zgłoszonego wniosku o zawieszenie w czynnościach zawodowych którejkolwiek z tych kategorii uczestników postępowania dyscyplinarnego, a zatem i radcy prawnego jako pełnomocnika strony.

Stąd też poparcie radcy prawnego jako pełnomocnika dla wniosku Rzecznika w sprawie D 53/17 spełnia wszelkie przesłanki ustawy o radcach prawnych dla zajęcia przez radcę takiego stanowiska w sprawie i nie spełnia tym samym w żadnym stopniu przesłanek deliktu z powodu niebrania udziału w sprawie za sygnaturą RD 147/18.

Poparcie w głosowaniu przez pełnomocnika z substytucji radcę prawnego K. W. wniosku Rzecznika w szczególnych okolicznościach innej sprawy bez wystąpienia radcy prawnego w tamtej sprawie w jakimkolwiek charakterze, ani świadka ani pokrzywdzonego, nie stanowi również w takim razie znieważenia i zniesławienia dobrego imienia skarżącego z tego powodu, gdyż jak zostało wykazane, dla wyrażenia poparcia wniosku obecność taka w którejś z ról procesowych pełnomocnika substytucyjnego nie jest wymagana.

Należy w tej sytuacji już tylko na marginesie podkreślić niewspółmierne przypisanie przez skarżącego poparciowi wniosku Rzecznika przez radcę prawnego charakteru znieważenia i zniesławienia dobrego imienia skarżącego.

Należy też zwrócić uwagę, jak już wskazano wcześniej, że wniosek o tymczasowe zawieszenie w czynnościach zawodowych nie narusza zasady domniemania niewinności i już choćby z tego względu jego poparcie z immanentnym respektowaniem tej zasady nie zasługuje na tak niewspółmierne dla jego charakteru określenie.

Poparcie dla wniosku w warunkach pełnomocnictwa substytucyjnego w żaden sposób też nie sytuuje tego działania radcy prawnego, jak wykazano, jako bezprawnego przyczynienia się do utraty możliwości wykonywania przez skarżącego zawodu radcy prawnego, gdyż udzielone zostało w warunkach dopuszczalnych i wystarczających przez art. 65² ustawy o radcach prawnych.

(...) tak jak ZRD, nie stwierdza przy tym na podstawie dołączonego do skargi protokołu, aby radca prawny K. W., popierając wniosek Rzecznika, fałszywie oskarżyła skarżącego powołując się na inne postępowania dyscyplinarne, w których nie brała udziału, czy też by znieważyla bądź zniesławila dobre imię skarżącego. W/w protokół nie zawiera, jak trafnie zauważa Zastępca Rzecznika, jakiegokolwiek cytatu ani też parafrazy wypowiedzi radcy prawnej K. W. o treści oskarżycielskiej, czy też charakteryzujące się „nienawiścią” dotyczącej osoby skarżącego. W protokole przedmiotowej rozprawy brak jest także jakichkolwiek odniesień, czynionych przez radcę prawnego K. W., do innych postępowań, w których w charakterze obwinionego występuje skarżący.

Zapowiedź skarżącego złożenia wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec wskazanej przez niego osoby na podstawie art. 231 par. 1 k.k. leży poza kognicją Sądu Dyscyplinarnego.

W związku z powyższym konkluzja postanowienia z dnia 11 marca 2019 r., sygn. akt R.D. 29/19 Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radcy prawnego S. G. o odmowie wszczęcia dochodzenia w niniejszej sprawie wobec ustalenia, że r. pr. K. W. nie popełniła czynów zarzucanych jej w treści skargi, jest wobec wyników przeprowadzonego przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny postępowania odwoławczego na skutek zarzutów skarżącego od postanowienia Zastępcy Rzecznika w całości trafna.

Tym samym wobec wykazania w toku postępowania odwoławczego przesłanek utrzymania w mocy zaskarżonego postanowienia z dnia 11 marca 2019 r. sygn. akt RD 29/19 o odmowie wszczęcia postępowania w niniejszej sprawie, na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (t. j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2115 ze zm.) w zw. z art. 437 § 1 i art. 465 § 1 i 2 k.p.k. należało orzec jak na wstępie.

Wniosek skarżącego o tymczasowe zawieszenie w czynnościach zawodowych radcy prawnego K. W. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) (...) W. przekazał wraz z uzasadnieniem zapadłym na posiedzeniu w dniu 10.06.2019 r. według właściwości rzeczowej do (...) w O..

Łączne koszty postępowania wyniosły 2000,00 zł, kosztami tymi w całości została obciążona Okręgowa Izba Radców Prawnych (...) W., zgodnie z przepisem art. 70⁶ ust. 2 zdanie drugie ustawy o radcach prawnych.

Pouczenie

Zgodnie art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 426 § 1 KPK od niniejszego postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. jako sądu odwoławczego nie przysługuje środek odwoławczy.